

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 19Csp/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119259066
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:6119259066.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: D. G., P. X.X.XXXX, Y. X/X, XXX XX Y. U. - I. L., o zaplatenie 2.212,33 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2.212,33 EUR a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.000 EUR od 17.5.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s., IČO: 31340890 sa žalobou doručitou do upomínacieho konania Okresnému súdu Banská Bystrica a následne postúpenou Okresnému súdu Košice I ako súdu miestne príslušnému na jej prejednanie podľa § 14 ods. 1 CSP dňa 13.3.2020 z dôvodu, že žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 2.212,33 EUR a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.000 EUR od 17.5.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Právny predchodca žalobcu žalobu odôvodnil tým, že dňa 14.12.2015 uzatvoril so žalovanou v postavení dlžníka zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery a predmetom zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej v sume 2.000 EUR, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť, zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná neplnila úver riadne a včas, žalobca poukazuje na ust. § 565, ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a napokon vyhlásil ku dňu 16. 5. 2016 úver za predčasne splatný. Dlh žalovaného predstavuje sumu 2.212,33 EUR, pozostávajúcej z výšky istiny v sume 2.000 EUR, vyčísleného úroku v sume 165,48 EUR (ide o súčet zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od poskytnutia úveru do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) a z poplatkov vo výške 46,85 EUR.

3. Na preukázanie svojho nároku žalobca spolu so žalobou doručil zmluvu o spotrebiteľskom úvere Dobrá pôžička uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 15.12.2015, upozornenie - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 19.4.2016, dôkaz o doručovaní predmetnej výzvy žalovanej, zosplatenie úveru a výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 16.5.2016, dôkaz o doručovaní výzvy žalovanej, aktuálny stav úveru ku dňu 28.2.2019, predžalobná výzva adresovaná žalovanej.

4. Žalobca použil nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, návrhy na vykonanie vyššie citovaných dôkazov.

5. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

6. Podľa ust. § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa ust. § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

8. Jednou skupinou sporov s ochranou slabšej strany, teda sporov, v ktorých je súd povinný aplikovať odlišné procesné postupy od všeobecného sporového konania, sú spotrebiteľské spory. Civilný sporový poriadok definuje spotrebiteľský spor ako spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou, pričom zákonodarca tu vychádza z hmotnoprávnej úpravy, ktorá podľa neho dostatočne pokrýva definičné znaky tejto skupiny sporov. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, a to bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (pozri § 52 OZ). Podľa právnej úpravy v CSP súd môže zásadne vykonať iba tie dôkazy, ktoré navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa presúva na procesné strany. Výnimočne však súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré strany nenavrhli (tzv. príklon k vyšetrovaciemu princípu), ak je to potrebné pre rozhodnutie vo veci, ale iba v tých sporových konaniach, v ktorých to zákon explicitne umožňuje. Ide, okrem iného, aj o spotrebiteľské spory, v ktorých súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz. Takýto postup je odôvodnený zvýšenou mierou ingerencie súdu ako orgánu ochrany práva do spotrebiteľských právnych vzťahov. Zákonodarca to zhrnul tak, že súd sa nebude spoliehať v plnej miere na splnenie si dôkaznej povinnosti spotrebiteľa, ale môže prevziať dôkaznú iniciatívu sám.

9. Je nepochybné, že v prejednávacom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor a preto súd s poukazom na ust. § 295 CSP, sa primárne zaoberal otázkou, či je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto konaní.

10. Podľa ust. § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

11. Podľa ust. § 525 ods.1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

12. Podľa ust. § 525 ods.2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo dohode s dlžníkom.

13. Podľa ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Pokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

14. Postúpenie pohľadávky je všeobecný inštitút záväzkového práva, týkajúci sa zmeny v osobe účastníka záväzkovoprávneho vzťahu na strane veriteľa a je upravený v Občianskom zákonníku v ust. § 524 a nasl.. Pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník). Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich pre neho zo záväzku. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje ani to, aby dlžník o nej vedel.

15. Ustanovenie § 525 Občianskeho zákonníka obsahuje výnimky zo všeobecne platnej zásady, že predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky môže byť akákoľvek pohľadávka. Má za cieľ zabrániť tomu, aby sa postúpením pohľadávky v určitých prípadoch nezhoršilo postavenie dlžníka, alebo postavenie

veriteľa. Postúpiť nemožno pohľadávku: a) ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa, b) ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil, c) ktorá nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia, d) ktorej postúpenie by odporovalo dohode s dlžníkom.

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa ust. § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

19. Podľa ust. § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., ustanovenie odseku 1 neplatí, ak sa postupuje podľa predpisov upravujúcich riešenie krízových situácií na finančnom trhu, upravujúcich konkurzné konanie, alebo ide o prechod pohľadávky z finančnej inštitúcie podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery, na finančnú inštitúciu podľa § 20a ods. 16, ktorá je oprávnená poskytovať spotrebiteľské úvery s predchádzajúcim súhlasom Národnej banky Slovenska.

20. Podľa ust. § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., pôvodný veriteľ je povinný písomne informovať spotrebiteľa o postúpení pohľadávky do piatich pracovných dní odo dňa postúpenia pohľadávky. Porušenie povinnosti podľa prvej vety je osobitne závažným porušením povinností podľa osobitného predpisu.

21. Zásadná otázka, ktorú súd riešil, bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky na postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v OZ sprísňuje pravidlá postupovania pohľadávok z bánk na iné subjekty. Dôvody by mali byť nepochybné, pretože banková činnosť a s ňou spojený vznik pohľadávok má na rozdiel od iného druhu podnikania špecifika, najmä pokiaľ ide o dopady finančných produktov na ekonomiku. Súd preto skúmal, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky podľa ustanovení § 92 ods. 8 zák. č. 438/2001 Z. z. (ďalej len „Zákon o bankách“). Zákon o bankách umožňuje postúpiť bankovú pohľadávku iba v tej časti, ktorá je po splatnosti, iba po písomnej výzve na splnenie, výzva musí byť zo strany banky a omeškanie trvá viac ako 90 dní. Súd dospel k záveru, že v zmysle Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia

pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť, ktorá je už splatná. V odseku 7 § 92 Zákona o bankách sa upravuje možnosť použitia inštitútu postúpenia pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Súd nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, ale k tomu je možné pristúpiť len v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami po tom, čo banka vyhlási predčasne mimoriadnu splatnosť celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je totiž výlučne oprávnením banky, ktoré môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky na nebankový subjekt. Podľa názoru súdu pôsobenie bánk, na ktoré dohliada Národná banka Slovenska opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nespliatny úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad Centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať akékoľvek bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Národná banka Slovenska neudelila povolenie na vykonávanie bankových činností spoločnosti EOS KSI Slovensko, s.r.o.

22. Zhrnúc vyššie uvedené, zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje dvojstranný právny úkon, ktorý musí vyhovovať zákonným podmienkam platnosti. Zmluva o postúpení pohľadávky pre svoju platnosť vyžaduje písomnú formu a splnenie zákonom vyžadovaných náležitostí vôle a prejavu a nesmie svojim účelom alebo obsahom odporovať zákonu, alebo ho obchádzať, alebo sa priečiť dobrým mravom (§ 37 a nasl. Občianskeho zákonníka). Zároveň, musí ísť o postupiteľnú pohľadávku, t.j. takú, ktorej postúpenie nevyklučuje ust. § 525 Občianskeho zákonníka a musí ísť o pohľadávku určitú (identifikovateľnú) a existujúcu.

23. Zmluva o postúpení pohľadávky je teda absolútne neplatná, pokiaľ nebola uzavretá v písomnej forme vyžadovanej zákonom, ďalej pre absenciu náležitostí vôle a prejavu, alebo, ak jej predmetom je nepostupiteľná pohľadávka podľa ust. § 525 Občianskeho zákonníka alebo iná pohľadávka, ktorej postúpenie zákon výslovne zakazuje (napr. predkupné právo podľa ust. § 604 alebo právo na dôchodok podľa ust. § 844 Občianskeho zákonníka).

24. V danej veci nebolo sporné a nikto nespochybňoval, že predmetná zmluva o postúpení pohľadávky je platná z hľadiska dodržania formy ako aj zákonom vyžadovaných náležitostí vôle a jej prejavu a tiež z hľadiska zrozumiteľnosti, určitosti, identifikovateľnosti a existencie postúpenej pohľadávky.

25. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ako to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinnosti spotrebiteľa dosiahol splatnosť celej pohľadávky a sleduje aj zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinnosti zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Samotné ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby v prípade, ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné a z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa spotrebiteľ dostal do omeškania so zaplatením splátky, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ, teda predčasne zosplatiť úver, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (to znamená, že nie skôr), pričom zároveň súčasne musí upozorniť spotrebiteľa (súčasne znamená vtedy, keď veriteľ uplatňuje právo podľa § 565 po uplynutí najmenej troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky).

28. Niet pochyb, že postúpením pohľadávky banky na inú osobu ako banku sa jej obsah mení. Banka má zákonnú povinnosť dodržiavať bankové tajomstvo klienta, pričom iná osoba takúto zákonnú povinnosť

nemá, banka ako regulovaný subjekt musí dodržiavať mnoho ďalších právnych noriem vymedzeným nielen v zákone o bankách, pričom iná osoba ako banka takúto povinnosť nemá. Oprávnenie banky postúpiť pohľadávku inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, je súčasťou zákona o bankách - § 92 ods. 8, v zmysle ktorého banka môže postúpiť písomnou zmluvou pohľadávku inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Je celkom jednoznačné, že zákon o bankách v tomto prípade predstavuje špecifickú právnu úpravu voči právnej úprave obsiahnutej vo všeobecnom právnom predpise, ktorým je Občiansky zákonník (vzťah lex specialis, lex generalis).

29. Žalobca svoje postavenie nositeľa uplatňovaného práva opieral o zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 6.5.2019 uzavretou s bankovým subjektom Poštová banka, a.s. - pôvodným veriteľom - postupcom a žalovaným ako postupníkom. Žalobca v konaní preukázal hodnovernými listinnými dôkazmi splnenie podmienok postúpenia podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a to predstavovaných písomnou výzvou banky klientovi a nepretržitým viac než 90 kalendárnych dní trvajúcim omeškaním klienta, t. j. žalovanej so splnením čo i len časti jej peňažného záväzku. Za stavu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru a pri ukončení zmluvného vzťahu medzi zmluvnými stranami, súd konštatuje, že v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky už nastala splatnosť celého úveru s úrokmi a zmluva o postúpení pohľadávok týkajúca sa pohľadávky žalovanej je platná.

30. V prejednávanej príhode bolo nesporné, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 6.5.2019 právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 (postupca) postúpil pohľadávku proti žalovanej na žalobcu - EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803 (postupník) a vzhľadom na postúpenie pohľadávky uplatnenej v tomto súdnom konaní, súd uznesením zo dňa 24.2.2021 sp. zn. 19Csp/44/2020 - 163 rozhodol v súlade s § 80 ods. 1, 2, 3 CSP a vyhovel návrhu na zmenu subjektu, aby na miesto doterajšieho žalobcu - Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 vstúpil do konania ako žalobca - EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.3.2021.

31. Súd uzatvára, že žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia.

32. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 5.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

33. Súd poukazujúc na ust. § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 295 CSP ex offio skúmal (aj) premlčanie práva zo spotrebiteľskej zmluvy.

34. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

35. Premlčacia doba vo vzťahu k zosplatennej časti spotrebiteľského dlhu začína plynúť vždy 3 mesiace po splatnosti každej z postupne omeškaných splátok. Zároveň tento spôsob právneho posúdenia umožňuje vyriešiť interpretačnú dilemu tiež ohľadne použiteľnosti ust. § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka, vylúčenie ktorého práve v spotrebiteľských vzťahoch paradoxne nedáva žiaden zmysel, nakoľko je pre spotrebiteľa celkom zrejme priaznivé, a to v tom smere, že právo zosplatiť úver môže veriteľ uplatniť vždy len najneskôr do dňa splnenia zákonných podmienok pre zosplatenie úveru vo vzťahu k ďalšej úverovej splátke, k čomu dochádza nie len splatnosťou ďalšej splátky ale zároveň uplynutím troch mesiacov od jej splatnosti. Inak povedané, rovnaké účinky, aké ust. § 103 Občianskeho zákonníka pripisuje nezaplateniu splátky a ust. § 565 uvedeného zákona zročnosti splátky nasledujúcej, je potrebné v spotrebiteľských vzťahoch, a teda v súvislosti s ust. § 53 ods. 9 tohto zákona, vidieť v spojení zročnosti splátky (nezaplatení splátky) a uplynutí určeného času pre možnosť zosplatenia spotrebiteľského záväzku.

36. Všeobecná trojročná premlčacia doba pre uplatnenie zosplatennej časti úveru v danom prípade začala plynúť 3 mesiace po dni nasledujúcom po splatnosti splátky za mesiac január 2016 (splatná 15.1.2016), a že nakoľko k uplatneniu nároku na súde dňa 27.3.2019 došlo ešte pred jej uplynutím (16.4.2019), k premlčaniu práva zodpovedajúceho zosplatenému úverovému záväzku nedošlo. Súd v tejto súvislosti pripomína, že pokiaľ ide o skôr splatné splátky (zročné do 15.1.2016), v ich prípade plynula premlčacia doba samostatne vždy od ich splatnosti podľa ust. § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka.

37. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia strán sporu, právne argumenty strán sporu a za preukázané považuje nasledovné skutočnosti: dňa 15.12.2015 bola medzi právnym predchodcom žalobcu: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890 v postavení veriteľa a žalovanou v postavení dlžníka uzatvorená zmluva

o spotrebiteľskom úvere Dobrá pôžička, v zmysle ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 2.000 EUR, žalovaná sa zaviazala predmetný úver vrátiť v 72 mesačných splátkach po 49,78 EUR, vrátane nákladov spojených s poistením schopnosti splácať úver vo výške 2,40 EUR, keďže žalovaná pristúpila dobrovoľne k poisteniu schopnosti splácať úver. Splatnosť prvej splátky bol určený na 15.1.2016, každá ďalšia splátka bola splatná vždy k 15-temu dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou úveru ku dňu 15.12.2021. Úroková sadzba bola dohodnutá na 19,50 % ročne, RPMN banky na hodnotu 20,40 %, odplata za poskytnutie úveru na hodnotu 20,94 %, najvyššia prípustná výška odplaty na 21,94 %, priemerná RPMN na trhu v percentách 10,97 %, celková čiastka úveru bola vypočítaná na hodnotu 3.410,80 EUR. Bod 3. Zmluvy obsahoval výšku poplatkov súvisiacich s poskytnutím úveru, kde okrem iného bola dohodnutá výška poplatkov v súvislosti so zasielaním upomienok, a to pri prvej upomienke pri omeškaní v sume 10 EUR, druhej upomienke pri omeškaní v sume 25 EUR, taktiež spoplatnená bola aj výzva na splatenie celého úveru s príslušenstvom na sumu 3,50 EUR. Súčasťou zmluvy boli aj obchodné podmienky veriteľa. Veriteľ listom zo dňa 19.4.2016 upozornil žalovanú na porušenie ustanovení zmluvy o úvere a obchodných podmienok poukazujúc na to, že ani napriek predchádzajúcej upomienke žalovaná neuhradila veriteľovi svoje záväzky a využijúc ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ žalovanú upozornil, že ku dňu 18.4.2016 je pohľadávka veriteľa vyplývajúca zo zmluvného vzťahu viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Zároveň žalovaná bola upozornená na využitie ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Listom zo dňa 16.5.2016 veriteľ úverovú pohľadávku k 16.5.2016 predčasne zosplatnil s dlhom na istine 2.000 EUR, s dlhom na úrokoch v sume 165,48 EUR, s dlhom na poplatkoch v sume 39,65 EUR a s dlhom na poistnom vo výške 7,20 EUR. Zároveň týmto listom žalovanú vyzval na zaplatenie uvedenej dlžnej sumy, na ktorú výzvu žalovaná nereagovala. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 28.2.2019 vyplýva, že žalovaná bola nepretržite v omeškaní od 15.1.2016, z uvedeného dôkazu tiež vyplýva výška dlžnej sumy, tak ako si ju vyčíslil žalobca v žalobe a tiež vyplýva špecifikácia nezaplatených poplatkov a aj výška dlhu ku dňu zosplatnenia úveru, t. j. k 16. 5.2016 v sume 1.928,58 EUR na istine. Z tohto dôkazu tiež vyplýva, že žalovaná úver čerpala a po jeho čerpaní nevykonala žiadnu splátku.

38. Súd vykonal dokazovanie vyššie uvedenými dôkazmi, z predmetných dôkazov súd vychádzal a vyhodnotil skutkový stav tak ako bolo vyššie uvedené.

39. Súd vec právne posúdil nasledovne:

40. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

41. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

42. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

43. Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

44. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

45. Podľa ust. § 2 písm. g), h), i), k), l) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových

nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

46. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. , zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

47. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

48. Podľa ust. § 9 ods. 9 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

49. Podľa ust. § 9 ods. 10 citovaného zákona, veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

50. Podľa ust. § 9 ods. 11 citovaného zákona, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o tom, že nedošlo k splateniu splátky zo spotrebiteľského úveru v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky zo spotrebiteľského úveru.

51. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

52. Podľa ust. § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

53. Podľa ust. § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

54. Podľa ust. § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

55. Podľa ust. § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

56. Podľa ust. § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

57. Podľa ust. § 53 ods. 6 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

58. Podľa ust. § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

59. Podľa ust. § 1 ods. 1, 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., (1) Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. (2) Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

60. Podľa ust. § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

61. Podľa ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

62. Podľa ust. § 1a ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

63. Nespornou skutočnosťou medzi stranami sporu bolo, že medzi pôvodným veriteľom - právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola dňa 15.12.2015 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver (pôžička) vo výške 2.000 EUR. Niet pochýb o tom, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy upravenej zákonom č. 129/2010 Z.z.

64. Hlavný právny vzťah je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a vznikol podľa osobitného predpisu, ktorý je lex specialis k všeobecnej právnej norme. Tento vzťah podlieha režimu spotrebiteľských úverov podľa zákona 129/2010 Z.z., ako aj aplikácii všeobecných ustanovení ochrany spotrebiteľa podľa Občianskeho zákonníka, pretože primárne sa použije predpis špeciálny, a ak tento určitú otázku neupravuje, resp. tak nečiní úplne, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva všeobecne v širšom slova zmysle, teda úprava podľa Občianskeho zákonníka.

65. Vzhľadom na vyššie uvedené súd právne uzavrel, že daný právny vzťah medzi stranami sporu sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a potom súd i na všetky právne skutočnosti neupravené v zákona č. 129/2010 Z.z. použil ustanovenia Občianskeho zákonníka.

66. Súd mal za preukázané poskytnutie úveru - pôžičky právnym predchodcom žalobcu žalovanej v zmysle predmetnej vyššie citovanej zmluvy a túto zmluvu súd podrobil tzv. sudcovskej kontrole s poukazom na vyššie citované ustanovenia zákona 129/2010 Z. z. a dospel k záveru, že táto obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. V prejednávanom prípade preskúmaná zmluva neobsahuje (tiež) žiadne neprijateľné podmienky.

67. Súd poznamenáva, že nie výška úrokovej sadzby, ale celková výška odplaty vyjadrená prostredníctvom RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, pričom veličina vyjadrená prostredníctvom RPMN predstavuje celkovú odplatu

spojenú s úverom, t.j. navýšenie úveru, ktoré je povinný dlžník veriteľovi zaplatiť a tento faktor je rozhodujúci pre ustálenie primeranosti odplaty. Výška RPMN je povinnou náležitosťou zmluvy o úvere podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, pričom RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť musí byť vypočítaná na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a musia sa uviesť všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň výška RPMN je najdôležitejší ukazovateľ ceny úverov pre spotrebiteľa. RPMN vyjadruje v percentách všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom (úrokovú sadzbu, poplatky, poistenie k úveru, ak sú na úvere uplatnené). RPMN pre spotrebiteľov predstavuje najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru a náklady sú v tomto prípade sumou, ktorú musí dlžník zaplatiť za požičanú sumu. RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom.

68. Ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy limitovalo najvyššiu prípustnú výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov zákazom prevýšenia dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnenej podľa § 21 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Komentované ustanovenie je špecifickou, hoci všeobecnou právnou úpravou vzťahov vyplývajúcich zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov. Druhá veta citovaného ustanovenia odkazuje na vykonávací predpis, ktorý upravuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty a týmto je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktoré bolo novelizované nariadením č. 141/2014 Z.z. Ustanovenia § 1a uvedeného nariadenia upravujú najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá sa posudzuje podľa pravidiel platných ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy a ktorá nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, ročnej percentuálnej miery bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa § 21 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Ust. § 1 uvedeného nariadenia súčasne upravuje, čo sa považuje za odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa požadovať pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Za odplatu možno považovať úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Ustanovenie § 53 ods. 6 OZ sa aplikuje aj na vzťahy inak upravené zákonom č. 129/2010 Z.z.

69. Je nepochybné, že záväzkový vzťah vznikol po 1.9.2014, t.j. odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných od 1.9.2014 a znamená to, že pokiaľ bola spotrebiteľovi poskytnutá pôžička alebo úver na základe zmluvy uzavretej po 1.9.2014, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (priemerná hodnota RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu) pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne.

70. Kontrolou vstupných údajov uvedených v spotrebiteľskej zmluve súdom, hodnota RPMN v zmluve rešpektuje zákonné limity, je platná a v súlade s dobrými mravmi. V súlade s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvárania zmluvy s poukazom na § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priemernou RPMN pre 3. štvrťrok 2015 - stav k 30.9.2015 (štvrťrok predchádzajúci uzatvoreniu zmluvy - 9 ods. 2 písm. z) zák. č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzatvárania zmluvy) bola RPMN vo výške 10,97 % (údaje zistené z www MF SR - súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úverov bankami a pobočkami zahraničných bánk, rok 2015, spotrebiteľké úvery od 5 do 10 rokov), dvojnásobok predstavuje 21,94 %, a teda RPMN dojednaná podľa zmluvy o spotrebiteľskej pôžičke - 21,40 %, rešpektuje zákonné limity, je platná a v súlade s dobrými mravmi.

71. Pre úplnosť súd uvádza, že za účelom zistenia, či výška odplaty prevyšuje dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov, priemerná hodnota RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov sa pravidelne zverejňuje na stránke MF SR, je teda skutočnosťou všeobecne známou, ktorá sa v zmysle § 186 ods. 1 CSP nedokazuje.

72. Súd už len na záver poznamenáva, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ako povinnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere v ust. § 9 ods. 2 písm. j) vyžaduje určenie (stanovenie) výšky odplaty, pričom pri tomto ustanovení odkazuje na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a ust. § 1 a 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov. Odplatu pri poskytnutí peňažných

prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. S účinnosťou od 1.9.2014 sa na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Platí, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu) pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Obdobným úverom alebo pôžičkou sa pritom rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

73. V zmysle vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu súd mal za preukázané, že žalovaná odčerpala od žalobcu úver vo výške 2.000 EUR a neučinila žiadnu úhradu splátky v zmysle zmluvných dojednaní, a preto dlh na istine predstavuje sumu vo výške 2.000 EUR. Dlž žalobkyne činí aj výšku vyčíslených úrokov z omeškania a zmluvných úrokov od poskytnutia úveru, t. j. odo dňa 15.12.2015 do zosplatenia úveru, t. j. do 16.5.2016 v celkovej výške 165,48 EUR a taktiež pozostáva aj z výšky poplatkov za zasielanie upomienok žalovanej veriteľom, konkrétne za jednu upomienku za 10 EUR, druhú upomienku za 25 EUR, poplatok za upozornenie pred výzvou v hodnote 1,15 EUR, spoplatnenie výzvy na splatenie úveru v sume 3,50 EUR a 3 krát zaslanie upomienky v súvislosti s platením výšky poistného v hodnote po 2,40 EUR. Dlž žalovanej tak predstavuje žalobcom žalovanú sumu v celkovej výške 2.212,33 EUR.

74. Podľa ust. § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

75. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

76. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

77. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

78. Nakoľko je nepochybné, že žalovaná porušila svoju povinnosť uhradiť poskytnutý úver riadne a včas, dostala sa do omeškania a žalobcovi tak v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka vzniklo právo požadovať úroky z omeškania. Omeškanie sa spája so splatnosťou dlhu. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z istiny, t.j. sumy 2.000 EUR, od 17.5.2016, t.j. od nasledujúceho dňa po zosplatení úveru. Je nepochybné, že ku dňu 16.5.2016 bol veriteľom úver zosplatený, čo vyplýva aj z dôkazu doručeného žalobcom - aktuálny stav úveru. O uvedenej skutočnosti bola žalovaná upovedomená veriteľom - oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 16.5.2016. Výšku úrokov z omeškania súd žalobcovi priznal v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami; základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0,00 %; po zvýšení o päť percentuálnych bodov jej výška činí 5,00 % ročne.

79. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

80. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

81. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. V spore bol žalobca úspešný v celom rozsahu a má tak nárok prti v spore neúspešnej žalovanej na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje (§ 355 ods. 1 CSP). Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

Odvolanie môže podať strana, ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo k rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy nájsť preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z.z.).